

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.107 van 9 december 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2008 heeft ingediend om schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 juli 2008, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 16 september 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 7 november 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. WILLEMS, die loco advocaat E. TRIAU verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker komt België binnen op 28 juli 2005 en verklaart zich vluchteling op dezelfde dag. Op 3 januari 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op 10 april 2006 beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat verder

onderzoek noodzakelijk is. Op 5 september 2007 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest nr. 3662 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 14 november 2007 wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 29 november 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 27 december 2007 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten, dit bevel wordt op 18 januari 2008 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Op 22 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet, onontvankelijk wordt verklaard. Verzoeker dient hiertegen een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in gekend onder het zaaknummer 32.074.

Op 16 september 2008 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing:

“REDEN VAN DE BESLISSING:

- Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.

(Wet van 15 december 1980; gewijzigd door de wet van 15 juli 1996 - art. 7, alinea 1,2°)

- Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op datum van 14.11.2007

- Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV dd. 18 01 2008. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land.”

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Ambtshalve wordt het volgende opgemerkt. Aan verzoeker werd reeds op 18 januari 2008 een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoeker heeft geen beroep ingesteld tegen dit bevel, zodat het definitief is en principieel uitvoerbaar. Bijgevolg wordt vastgesteld dat

verzoeker reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten. De uitvoerbaarheid van voormeld bevel staat los van de thans bestreden beslissing. Verzoeker kan bijgevolg nog steeds worden gerepatrieerd, mocht het thans bestreden bevel worden vernietigd. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang.

3. Uit het voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Het beroep tot nietigverklaring is niet ontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend en acht door:

mevr. A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.